

מסכת אבות

פרק ד משנה כב

הוא הִזָּה אוֹמֵר, הִילֻדִים לָמוֹת, וְהַמֵּתִים לְהַסְיוֹת, וְהַחַיִּים לְדוֹן. לֵידַע לְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ שֶׁהוּא אֵל, הוּא הַיוֹצֵר, הוּא הַבוֹרֵא, הוּא הַמַּבִּין, הוּא הַדִּין, הוּא יָד, הוּא בֶּעַל דִּין, וְהוּא עֲתִיד לְדוֹן. בָּרוּךְ הוּא, שֶׁאֵין לְפָנָיו לֹא עוֹלָה, וְלֹא שְׂכָחָה, וְלֹא מַשּׁוּא פָנִים, וְלֹא מְקוֹחַ שַׁחַד, שֶׁהַכֹּל שָׁלוֹ. וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֲשָׁבוֹן. וְאֵל יִבְטִיחֶךָ יִצְרָךְ שֶׁהַנְּשֹׂאֹל בֵּית מְנוּס לָךְ, שֶׁעַל כָּרְחֶךָ אֶתָּה נוֹצֵר, וְעַל כָּרְחֶךָ אֶתָּה חַי, וְעַל כָּרְחֶךָ אֶתָּה מֵת, וְעַל כָּרְחֶךָ אֶתָּה עֲתִיד לְתֵן דִּין וְחֲשָׁבוֹן לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: